

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Koning Albert II laan 15, bus 207
1210 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2026/182

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Op 30 maart 2026 vraagt

hierna verzoeker, aan de gemeente Niel, inzake het dossier

een kopie van de volgende documenten:

- alle inkomende en uitgaande e-mailcorrespondentie met betrekking tot dit dossier, inclusief interne doorstuurberichten;
- alle interne nota's, verslagen en adviezen, opgesteld door medewerkers van de dienst burgerzaken over dit dossier;
- alle verslagen van interne besprekingen waarin dit dossier aan bod is gekomen;
- alle richtlijnen, instructies of beleidsnota's die de dienst hanteert inzake de erkenning van buitenlandse akten en de toepassing van artikel 24, §2 WIPR (Wetboek Internationaal Privaatrecht);
- eventuele correspondentie met externe instanties (DVZ, FOD Justitie, Centrale Autoriteit Burgerlijke Stand, andere gemeenten) over dit dossier of over de algemene werkwijze inzake niet-legaliseerbare buitenlandse akten.

De gemeente Niel weigert bij beslissing van 17 april 2026 de openbaarheid, waarna bij beslissing van 19 april deze gedeeltelijk wordt ingewilligd.

Op 20 april 2026 diende verzoeker beroep in bij de beroepsinstantie tegen de beslissing van de gemeente Niel van 19 april 2026. Dit beroep werd geregistreerd op 21 april 2026.

In toepassing van artikel II.50, §1, tweede lid van het Bestuursdecreet, werd de beslissingstermijn door de beroepsinstantie op 20 mei 2026 verlengd van dertig kalenderdagen tot een termijn van vijfenveertig kalenderdagen.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek van verzoeker dateert van 30 maart 2026.

Het antwoord van de gemeente Niel van 19 april 2026 maakt geen melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, zodat de beroepstermijn pas aanvangt vier maanden na kennisgeving van de beslissing.

Op 20 april 2026 diende de verzoeker beroep in tegen voormelde beslissing. Het ingediende beroep is bijgevolg tijdig ingediend en ontvankelijk.

Gegrontheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Bestreden beslissing

Op 19 april 2026 bezorgt de algemeen directeur van Niel het volgende bericht aan verzoeker:

"1. Openbaarheid van bestuur

Mijn beslissing van 17 april 2026 tot weigering van toegang tot het individueel dossier in het kader van het Bestuursdecreet blijft behouden. Het gevraagde dossier bevat persoonsgegevens van een geïdentificeerde natuurlijke persoon. Openbaarmaking in de zin van het Bestuursdecreet heeft een algemeen karakter en is daarom niet van toepassing op een individueel dossier van deze aard.

2. Vertegenwoordiging

Op basis van de bijkomende stukken stel ik vast dat de identiteit van [REDACTED] en zijn wil om zich door [REDACTED] te laten vertegenwoordigen voldoende zijn bevestigd. Het verzoek wordt daarom verder behandeld als een verzoek tot inzage overeenkomstig artikel 15 van de AVG.

3. Reikwijdte van het inzagerecht

Het recht op inzage heeft betrekking op persoonsgegevens en niet op een integrale kopie van alle documenten. In toepassing van artikel 15 AVG worden de persoonsgegevens die betrekking hebben op [REDACTED] meegedeeld, met respect voor:

- de bescherming van persoonsgegevens van derden (artikel 15, 4de lid, van de AVG)*
- de vertrouwelijkheid van interne beraadslaging.*

4. Overgemaakte gegevens

In de bijlage bezorg ik jullie:

- een samenvatting van de verwerkte persoonsgegevens in het dossier*
- een selectie van relevante documenten uit het dossier.*

Waar nodig werden:

- *persoonsgegevens van derden afgeschermd*
 - *interne nota's en meningen niet integraal overgenomen, maar verwerkt in een samenvatting.*
- Voor de volledigheid verwijs ik naar punt 9 van de samenvattingsnota waarin de omvang en grenzen van het inzagerecht verder worden toegelicht.*

5. Buitenlandse documenten

In het dossier bevinden zich kopieën en fotografische weergaven van buitenlandse documenten. In hun huidige vorm kan de authenticiteit en juridische draagwijdte daarvan niet met voldoende zekerheid worden vastgesteld. Deze stukken werden daarom niet als doorslaggevend element meegenomen in de beoordeling. Indien jullie wensen dat deze documenten verder in rekening worden genomen, kunnen jullie een verifieerbare en volledige versie bezorgen, desgevallend met een beëdigde vertaling naar het Nederlands.”

2. Inhoud van het beroepschrift

Verzoeker dient een beroepschrift in omdat hij meent dat het antwoord van de gemeente Niel niet volledig is. In zijn beroepschrift vermeldt hij de volgende argumenten:

“A. Deel 1 – weigering op grond van privacy. [REDACTED] heeft de openbaarmaking geweigerd op grond van artikel 11.34, §1, 2° van het Bestuursdecreet (bescherming van de persoonlijke levenssfeer). Deze uitzonderingsgrond is niet van toepassing. Het verzoek wordt ingediend door de betrokkene zelf – [REDACTED] via zijn gemachtigde. De uitzonderingsgronden inzake de persoonlijke levenssfeer beogen de bescherming van derden, niet van de betrokkene tegen inzage in zijn eigen dossiergegevens. De betrokkene heeft op grond van zowel het Bestuursdecreet als artikel 15 AVG het recht kennis te nemen van de persoonsgegevens die de bestuursinstantie over hem verwerkt. De volmacht van 11 maart 2026 – herhaaldelijk bevestigd, zowel mondeling (30 maart 2026), schriftelijk met ontvangstbewijs (17 april 2026) als per e-mail door de betrokkene zelf (17 april 2026) – machtigt ondergetekende uitdrukkelijk om dit recht namens de betrokkene uit te oefenen. Bovendien had de gemeente, zelfs indien de uitzonderingsgrond van toepassing zou zijn geweest, op grond van artikel 11.35 van het Bestuursdecreet gedeeltelijke toegang moeten verlenen tot de documenten die geen persoonsgegevens van derden bevatten, in plaats van het verzoek integraal te weigeren.

B. Deel 1 – de gedeeltelijke levering van 19 april 2026 Op 19 april 2026 om 23:40, op het einde van de decreetale termijn, heeft [REDACTED] een gedeeltelijke levering verstuurd. Deze levering voldoet om meerdere redenen niet aan de verplichtingen van de bestuursinstantie.

Verkeerde juridische grondslag. Het oorspronkelijke verzoek van 30 maart 2026 werd uitdrukkelijk ingediend op grond van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. [REDACTED] heeft het verzoek eenzijdig herkwalificeerd als een inzageverzoek onder artikel 15 AVG. Het Bestuursdecreet en de AVG hebben elk een eigen materieel toepassingsgebied, eigen reikwijdte en eigen uitzonderingsgronden. Een bestuursinstantie kan een verzoek tot openbaarheid van bestuur niet eenzijdig herkwalificeren in een inzageverzoek onder de AVG, nu dit de rechten van de verzoeker wezenlijk inperkt. Geen bestuursdocumenten, maar een samenvatting. Het Bestuursdecreet verleent recht op inzage in en afschrift van bestaande bestuursdocumenten. De door [REDACTED] opgestelde ‘samenvattingsnota’ is geen bestuursdocument maar een nieuwe, door de bestuursinstantie zelf opgestelde tekst die de onderliggende documenten niet vervangt. De geleverde stukken hebben uitsluitend betrekking op de EU+ kaart. Het oorspronkelijk verzoek betrof het volledige dossier van [REDACTED] zowel de EU+ verblijfskaart als de inschrijving van de [REDACTED] overlijdensakte van [REDACTED]. De vier geleverde stukken – de mail aan de dienst Vreemdelingenzaken, het uittreksel uit het strafregister, de Bijlage 22 en de samenvattingsnota – hebben uitsluitend betrekking op de EU+ aanvraag. Over het dossier van de overlijdensakte (waarop de punten 1, 2, 3 en 5 van het oorspronkelijk verzoek uitdrukkelijk betrekking hadden) werd geen enkel document geleverd. De enige motivering voor niet-levering is feitelijk onjuist. [REDACTED] stelt in zijn samenvattingsnota dat [REDACTED] documenten “in hun huidige vorm niet met voldoende zekerheid konden worden geverifieerd en daarom niet als doorslaggevend element werden meegenomen.” Deze motivering

kan niet dienen ter rechtvaardiging van de niet-levering van de gevraagde bestuursdocumenten. De verzoeker heeft op 13 april 2026 om 08:57 per e-mail uitdrukkelijk aangeboden het origineel van de overlijdensakte over te maken. Dit aanbod werd niet beantwoord, het origineel werd niet opgevraagd, niet onderzocht. De bestuursinstantie heeft daarenboven nooit interne stukken over de behandeling van dit deel van het dossier vrijgegeven, terwijl precies die stukken het voorwerp van het verzoek vormen.

C. Deel 2 – niet-levering algemene richtlijnen Op 2 april 2026 heeft [REDACTED] uitdrukkelijk en schriftelijk toegezegd de documenten betreffende de algemene richtlijnen, instructies en beleidskaders inzake de erkenning van buitenlandse akten en de toepassing van artikel 24 §2 WIPR (punt 4 van het oorspronkelijk verzoek) te bezorgen binnen de decretale termijn. In de gedeeltelijke levering van 19 april 2026 is geen enkel dergelijk document opgenomen. Dit moet worden beschouwd als een weigering in de zin van het Bestuursdecreet.

D. Vormgebreken De weigering voldoet niet aan de vereisten van artikel 11.44, §2 van het Bestuursdecreet. Er werd geen formele schriftelijke beslissing genomen met de verplichte elementen. De beroepsmodaliteiten werden onvolledig vermeld: enkel een verwijzing naar artikel 11.48, zonder adres, wijze van indiening of beroepstermijn. De gemeente heeft evenmin gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot gemotiveerde termijnverlenging overeenkomstig artikel 11.43, §1, tweede lid van het Bestuursdecreet."

3. Toelichting door de gemeente Niel

Op 27 april 2026 bezorgt de gemeente Niel aan de beroepsinstantie een zip-bestand met mappen en documenten. De beroepsinstantie stelt een technisch probleem vast om de bestanden te openen. Nadat de beroepsinstantie de gemeente Niel hierop wijst, worden e-mails bezorgd waarvan wordt aangenomen dat deze in het zip-bestand zijn opgenomen. Op 13 mei 2026 bezorgt de gemeente Niel het volgende overzicht aan de beroepsinstantie:

"Met jouw goedvinden, kan ik alsnog de volgende zaken/(digitale) bestanden overmaken aan [REDACTED]

- [REDACTED] aan burgerzaken aanvraag duurzaam verblijf.pdf
- [REDACTED] nieuwe afspraak verblijfskaart.pdf
- [REDACTED] burgerzaken vraag registreren overlijden.pdf
- Bijkomende verklaring op eer.pdf.
-

Ik ga ervan uit dat de e-mailberichten die er verstuurd zijn tussen de dienst Burgerzaken en [REDACTED] zelf niet opnieuw moeten overgemaakt worden. Ik ga er ook van uit dat interne juridische appreciaties niet meegedeeld worden om alle misverstanden te vermijden: vrije gedachtewisseling, interne juridische twijfel, standpuntvorming, strategie, risico-inschattingen, interne bespreking over mogelijke aansprakelijkheid. Daarvoor baseer ik me op: artikel 11.35 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 (bescherming van interne communicatie), bescherming van vrije meningsvorming, bescherming van besluitvorming, communicatie/correspondentie tussen of met: DVZ, FOD Justitie, Centrale Autoriteit, andere gemeenten, zijn er niet, anders zouden deze ook overgemaakt zijn aan jou.

Over de vraag van [REDACTED] over 'Alle **richtlijnen, instructies of beleidsnota's** die de dienst hanteert inzake de erkenning van buitenlandse akten en de toepassing van artikel 24 §2 WIPR', kan ik kort antwoorden: de dienst beschikt niet over specifieke interne richtlijnen, instructies of beleidsnota's. Er bestaan uiteraard wel: FOD Justitie, Agentschap Binnenlands Bestuur, VVP, handleidingen Burgerzaken, omzendbrieven, FAQ's, VVSG-documenten, advies Vlaanderen, maar deze zijn geen eigen gemeentelijke beleidsnota's."

4. Beoordeling door de beroepsinstantie

Uit de bij het dossier gevoegde stukken leidt de beroepsinstantie af dat de vraag om openbaarheid een administratieve procedure bij de dienst burgerzaken van de gemeente Niel betreft voor de overschrijving van een buitenlandse overlijdensakte van [REDACTED], waarvoor verzoeker als volmachthouder optreedt.

De beroepsinstantie werd door de gemeente Niel in kennis gesteld van alle documenten die het bestuur in zijn bezit heeft over deze aangelegenheid en kan dus oordelen over de inhoud van de door verzoeker gevraagde documenten en of deze openbaar dienen te worden gemaakt.

De beroepsinstantie oordeelt hieronder per onderdeel van het verzoek om openbaarheid zoals dit geformuleerd wordt in de vraag van verzoeker van 30 maart 2026.

1. alle inkomende en uitgaande e-mailcorrespondentie met betrekking tot dit dossier, inclusief interne doorstuurberichten

De beroepsinstantie meent dat dit onderdeel vooral over de interne email-communicatie binnen de gemeente Niel gaat en eventuele externe emailcommunicatie, met uitzondering van communicatie met externe instanties zoals DVZ, FOD Justitie, Centrale Autoriteit Burgerlijke Stand, en andere gemeenten die een ander onderdeel van de vraag om openbaarheid vormen.

Bij bericht van 13 mei 2026 bevestigt de gemeente Niel aan de beroepsinstantie mee dat alle communicatie en informatie aan haar werd bezorgd.

De beroepsinstantie stelt vast dat de hier bedoelde communicatie voornamelijk schriftelijke communicatie met verzoeker betreft. De beroepsinstantie neemt aan dat verzoeker over die communicatie beschikt zodat deze niet als voorwerp van de vraag om openbaarheid kan worden beschouwd.

De overige interne, en de hiervoor vermelde, externe e-mailcommunicatie die door de gemeente Niel werd bezorgd aan de beroepsinstantie betreft intern overleg over het onderwerp van de vraag om openbaarheid. De beroepsinstantie is van oordeel dat die e-mailcommunicatie te beschouwen is als interne communicatie in de zin van artikel 33, 3° van het Bestuursdecreet, waarbij het belang van de uitzonderingsgrond primeert op het openbaar belang van de openbaarheid.

Op basis van de vermelde uitzondering op het openbaarheidsprincipe mogen overheidsinstanties een aanvraag tot openbaarmaking van bestuursdocumenten afwijzen wanneer deze betrekking heeft op interne communicatie, tenzij het belang van de openbaarheid zou primeren: "Tenzij het belang van de openbaarheid primeert, mogen de overheidsinstanties, vermeld in artikel II.28, § 1, een aanvraag afwijzen: (...) 3° als de aanvraag betrekking heeft op interne communicatie. "De Memorie van Toelichting bij art. II.33, 3° van het Bestuursdecreet (Parl.St., VI.Parl. 2020-2021, nr. 780/1, 90-93) verduidelijkt dat deze uitzondering betrekking heeft op de interne uitwisseling van berichten, communicatie en mailwisseling tussen kabinetten en administratie, en administratie en kabinetten onderling. Daarbij zijn er geen beperkingen wat de inhoud van "communicatie" betreft: het kan zowel gaan om persoonlijke beleidsopvattingen als feitelijke informatie of loutere data, zolang die informatie kadert in de voorbereiding van een beslissing of in het zoeken naar een oplossing van een specifiek probleem.

Het begrip "intern" houdt in dat het gaat om informatie die niet buiten de muren van de overheidsinstantie terechtkomt, in het bijzonder wanneer zij niet is bekendgemaakt aan een derde of niet beschikbaar is gesteld aan het publiek. De interne berichten waarvan in casu de openbaarmaking wordt gevraagd zijn,

zoals vermeld, gedachtewisselingen, standpunten, beoordelingen of adviezen die vanuit bepaalde invalshoeken worden bijgebracht en die niet bedoeld zijn om verspreid te worden buiten de overheidsinstantie. Bepaalde documenten (zie verder) moeten als intern beschouwd worden “mits zij vóór de ontvangst ervan door deze instantie niet beschikbaar was of had moeten worden gesteld aan het publiek en zij niet buiten de muren van die instantie terechtkomt nadat zij deze informatie heeft ontvangen.” (arrest HvJ EU, 20 januari 2021, randnummer 43 – C-619/19).

Ook informatie die een overheidsinstantie van een externe bron heeft ontvangen, kan intern zijn “mits zij vóór de ontvangst ervan door deze instantie niet beschikbaar was of had moeten worden gesteld aan het publiek en zij niet buiten de muren van die instantie terechtkomt nadat zij deze informatie heeft ontvangen.” (arrest HvJ EU 20 januari 2021, randnummer 43 – C-619/19).” (Parl. St., VI. Parl., 2020-2021, nr. 780/1, 92).

De beroepsinstantie is in casu van oordeel dat de door verzoeker bedoelde communicatie te beschouwen is als dergelijke ‘interne communicatie’ in de zin van artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet. De interne communicatie die het voorwerp van deze uitzonderingsgrond vormt betreft de vrije gedachtewisseling binnen de overheid over een dossier, beleidsproces, advies of (ontwerp)regelgeving. Ook de persoonlijke inzichten van ambtenaren in het kader van de voorbereiding van een beslissing of in het zoeken naar een oplossing van een specifiek probleem vormen het voorwerp van de vermelde uitzonderingsgrond, nu de openbaarmaking daarvan tot gevolg zou kunnen hebben dat ze zeer terughoudend worden in hun interne schriftelijke communicatie of notulering, waardoor een vlotte besluitvorming gehinderd wordt.

Een zekere mate van ‘beleidsintimiteit’ en vertrouwelijkheid is nu eenmaal noodzakelijk om te komen tot een effectieve besluitvorming of beleidsvoering. Dat was ook het uitgangspunt van de Europese richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie (zie antwoord van de Commissie op de schriftelijke vraag 3955/03): “Interne mededelingen bereiden een administratieve beslissing voor; een administratie moet de verschillende argumenten voor of tegen een beslissing over een specifiek probleem schriftelijk kunnen vastleggen, zonder dat deze interne beraadslagingen openbaar worden gemaakt. Het essentiële element is immers de administratieve beslissing en de eventuele rechtvaardiging daarvan, niet de manier waarop die beslissing tot stand is gekomen.” De doelstelling van de ingeroepen uitzondering is om de overheidsinstanties het recht te bieden hun interne raadplegingen en beraadslagingen te beschermen als dat noodzakelijk is om hun taken uit te voeren, met andere woorden als de openbaarmaking van het document het besluitvormingsproces ernstig zou ondermijnen, tenzij een hoger openbaar belang openbaarmaking gebiedt. Het besluitvormingsproces dat in casu lopende is, is de administratieve regeling van een persoonskwestie waarbij verzoeker als gevolmachtigde optreedt.

De memorie van toelichting stelt m.b.t. de belangenafweging het volgende: “De uitzonderingen worden alleen ingeroepen als het belang van de openbaarheid niet primeert. Daarmee wordt bedoeld: een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Deze bepaling betekent dus niet dat de private belangen van de aanvrager moeten afgewogen worden tegenover de belangen die met de uitzonderingen beschermd worden. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort...” (Parl.St. VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 56). De beroepsinstantie is van mening dat er in casu geen openbaar belang, zoals geduid in de parlementaire voorbereiding, kan aangeduid worden voor de openbaarmaking van de vermelde emailcommunicatie.

De beroepsinstantie is echter van oordeel dat dit belang in casu niet opweegt tegen het belang van de bescherming van de interne communicatie, aangezien in de bedoelde documenten de mogelijkheden in open debat worden besproken om de vermelde kwestie op te lossen. Het belang van de openbaarheid is

voor de bedoelde documenten bijgevolg ondergeschikt aan het belang van de bescherming van de interne communicatie. De documenten die op basis van artikel 11.33, 3° van het Bestuursdecreet (interne communicatie) dienen afgeschermd te worden van de openbaarheid zijn de documenten die aan de beroepsinstantie werden bezorgd. Deze interne communicatie is van belang om het beslissingsproces via het juiste spoor vorm te geven. Deze interactie dient aan de openbaarheid onttrokken te blijven teneinde de sereniteit en doelmatigheid van dergelijke communicatie te vrijwaren. Met name moeten deelnemers vrijuit kunnen participeren en hun kennis en inzichten delen. Het besluitvormingsproces voor dit project is nog steeds volop lopende.

Voor dit onderdeel is het beroep bijgevolg **ongegrond**.

2. alle interne nota's, verslagen en adviezen, opgesteld door medewerkers van de dienst burgerzaken over dit dossier; alle verslagen van interne besprekingen waarin dit dossier aan bod is gekomen

De beroepsinstantie stelt vast dat de gemeente Niel niet beschikt over de door verzoeker gevraagde interne nota's, adviezen en verslagen. De gemeente Niel deelde de beroepsinstantie mee dat zij alle beschikbare documenten en informatie bezorgde, waarbij zich geen interne nota's, adviezen en verslagen bevinden. De gemeente Niel bevestigde dat er geen interne nota's, adviezen en verslagen bestaan. De beroepsinstantie merkt op dat in de aangevochten beslissing van 19 april 2026 wordt vermeld dat interne nota's en meningen werden verwerkt in een samenvattingsnota, gevoegd bij die beslissing, terwijl die nota slechts een overzicht geeft van het dossierverloop en er dus ten onrechte sprake is van interne nota's.

In artikel 1.4, 3° van het Bestuursdecreet wordt de term "bestuursdocument" gedefinieerd als "alle informatie, ongeacht de drager ervan, die in het bezit is van een overheidsinstantie". Vermits in casu werd vastgesteld dat de gemeente Niel niet beschikt over de door verzoeker gevraagde interne nota's, adviezen en verslagen kan zij er ook geen afschrift van verlenen.

Voor dit onderdeel is het beroep eveneens **ongegrond**.

3. alle richtlijnen, instructies of beleidsnota's die de dienst hanteert inzake de erkenning van buitenlandse akten en de toepassing van artikel 24, §2 WIPR

Over dit onderdeel van de vraag om openbaarheid merkt de gemeente Niel in het van 13 mei 2026 op: *"De dienst beschikt niet over specifieke interne richtlijnen, instructies of beleidsnota's. Er bestaan uiteraard wel: FOD Justitie, Agentschap Binnenlands Bestuur, VVP, handleidingen Burgerzaken, omzendbrieven, FAQ's, VVSG-documenten, advies Vlaanderen, maar deze zijn geen eigen gemeentelijke beleidsnota's."*

Voor zover verzoeker met dit onderdeel van zijn vraag de intergemeentelijke richtlijnen, instructies of beleidsnota's bedoelt, verwijst de beroepsinstantie ook hier naar de toepassing van het hiervoor vermelde artikel 1.4, 3° van het Bestuursdecreet en wordt geoordeeld dat dit onderdeel van het beroep ook **ongegrond** is.

De beroepsinstantie verwijst voor dit onderdeel van het verzoek naar de brief van 24 april 2026 die de burgemeester van Niel richt aan verzoeker. De burgemeester vermeldt in die brief uitdrukkelijk dat zij optreedt als ambtenaar van de burgerlijke stand. In die brief deelt zij aan verzoeker het volgende mee: *"Overeenkomstig artikel 27, paragraaf 1, van het Wetboek Internationaal Privaatrecht kan een buitenlandse authentieke akte slechts worden erkend indien haar rechtsgeldigheid en echtheid kunnen worden vastgesteld. Artikel 30, paragraaf 1, van hetzelfde wetboek bepaalt dat een buitenlandse authentieke akte moet worden gelegaliseerd om in België in origineel, bij uittreksel of bij afschrift te worden voorgelegd."*

Artikel 31, paragraaf 1, bepaalt dat een buitenlandse akte van de Burgerlijke Stand slechts als basis kan dienen voor een inschrijving in de registers na dat onderzoek”.

Vervolgens past de burgemeester in die brief dit concreet toe op de zaak die verzoeker heeft voorgelegd en die het onderwerp is van zijn verzoek om openbaarheid. De beroepsinstantie meent dat de gemeente Niel daarmee duidelijk en uitvoerig tegemoetkomt aan de vraag van verzoeker naar de regelgeving die wordt toegepast in de zaak in casu.

Ten overvloede merkt de beroepsinstantie hierbij op dat het, gelet op zijn uitvoerige en onderbouwde berichten en documenten gericht aan verschillende diensten en personen van het gemeentebestuur, het verzoeker niet vreemd kan zijn dat nagenoeg alle informatie over legalisering en erkenning van buitenlandse akten te vinden is op <https://www.vreemdelingenrecht.be/> en [Legalisatie | Federale Overheidsdienst Justitie](#) en op <https://www.vlaanderen.be/buitenlandse-overlijdensakte-erkennen-en-overschrijven-in-belgie>.

Voor dit onderdeel is het beroep eveneens **ongegrond**.

4. Eventuele correspondentie met externe instanties (DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken), FOD Justitie, Centrale Autoriteit Burgerlijke Stand, andere gemeenten) over dit dossier of over de algemene werkwijze inzake niet-legaliseerbare buitenlandse akten.

Over de documenten gevraagd door verzoeker in dit onderdeel van zijn vraag om openbaarheid, antwoordt de gemeente Niel in het bericht van 13 mei 2026 aan de beroepsinstantie dat dergelijke correspondentie er niet is. Opnieuw verwijst de beroepsinstantie naar het eerder vermelde artikel I.4, 3° van het Bestuursdecreet en wordt geoordeeld dat dit onderdeel van het beroep **ongegrond** is.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van [REDACTED] van 20 april 2026 tegen de gedeeltelijke weigeringsbeslissing van de gemeente Niel van 19 april 2026 wordt als ontvankelijk doch ongegrond beschouwd.

Brussel, 5 juni 2026

Voor de beroepsinstantie,
Afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter